

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

54 Paulus Papa II. alienationem bonorum ecclesiasticorum prohibuit,
gravibus contra omnes contrafaciētes poenis appositis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Felin. in cap. de cetero, num. 10, vers. quid de clausula, de re jud.

49 † Etconjunctionem, ita quod unus solus exequi non potest, cap. si duo, ex trib. de off. deleg. in σ. Abb. in cap. coram, num. 14. & ibi Felin. num. 11. eod. tit. Nec tali casu, ubi est apposita clausula, conscientiam vestram onerantes, possunt delegari, nec alter ipsorum subdelegare, quia iuncta est electa industria personarum, quapropter † subdelegari non potest, l. inter artifices, & ibi Bart. num. 1. ff. de solut.

50 Quoniam vero bona † Ecclesie tradi-
ta, concessa, donata, aut oblata, sunt
Deo data, & oblata, cap. videntes, §. ipse
enim, & cap. res Ecclesie, 12, quast. 1,
cap. prædia, 12, quast. 2. Navarr. de red.
Eccles. quast 1. mon. 43, num. 8, vers. sep-
timo quod tom. 2. & Red. de reb. Eccles.
non alien. quast. 3, num. 33. Ideo sacrum
Concil. Tridentinum statuit, quod, si
quem clericorum, aut laicorum, qua-
cunque is dignitate, etiam imperiali,
aut regali præfulgeat, in tantum malo-
rem omnium radix cupiditas occupave-
rit, ut alius Ecclesie, seu cuiusvis sa-
cularis, aut regularis beneficii, mon-
tium pietatis, aliorum que priorum lo-
torum jurisdictiones, bona, census, ac
jura etiam feudalia, & emphytestica,
fructus, emolumenta, seu quacunque
obventiones, quæ in ministrorum, &
pauperum necessitates converti debent,
per se, vel per alios, vi, vel timore
incusso, seu etiam per suppositas per-
sonas clericorum, aut laicorum, seu

51 quacunque arte, † aut quocunque quæ-
sito colore in proprios usus convertere,
illosque usurpare præsumpsent, seu im-

pedire, ne ab iis, ad quos jure pertinent,
percipientur, is anathemati tamdiu sub-
jaceat, quamdiu jurisdictiones, bona,
res, jura, fructus, & redditus, quos oc-
cupaverit, vel, qui ad eum, quomodo-
cunque, etiam ex donatione suppositas
personas, pervenerint, Ecclesie, ejusque
administratori, sive beneficiario integre
restituerit, & deinde à Romano Pontifi-
ce absolutionem obtinuerit. Quod si
ejusdem Ecclesie patronus fuerit, etiam
jurepatronatus, ultra prædictas penas,
eo ipso privatus existat.

52 Clericus † verò, qui nefandæ fraudis,
& usurpationis hujusmodi fabricator, seu
consentientia fuerit, eisdem penis subja-
ceat, nec non quibuscumque beneficiis
privatus existat, ac ad quæcumque alia
beneficia inhabilis efficiatur, & à suo
rum ordinum exequutione, etiam post
integrā satisfactionem, & absolutio-
nem sui Ordinarii arbitrio suspendatur,
ut in cap. 12, sess. 22, de reformat. capo-
prædia, cap. qui abfulerit, 12, quast. 2.
& cap. attendendum, 17, quast. 4. Ejus-
demque decreti penis subjaceant locan-
tes ad longum tempus, permutantes, a-
lienantes, & recipientes bona ecclesi-
stica sine consensu Sedis Apostolicæ, ut
fuit à Sacra Congreg. Concil. decisum, su-
per eodem cap. 12, sub tit. Meliten. & alio
loco in §: qui bona. Et quæcumque usurpa-
tio bonorum, juriumve cujuscumque be-
neficii, vel loci pii subjicit usurpantem a-
nathemati, & aliis penis in d. cap. 11. ap-
positis, ut in eisdem decis. super eod. c. 1. §.
an quæcumque.

53 Paulus enim † Papa II. ambiciose cu-
piditati illorum præcipue, qui divinis,
& humannis affectati, damnatione postpo-
nita,

gita, immobilia, & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus, Ecclesia, Monasteria, & pia loca reguntur, ac illustrantur, & eorum ministri sibi parant alimoniam profanis usibus applicari, aut cum maximo illorum, aut divini cultus detimento, exquisitis mediis usurpare præsumunt, occurere cupiens, omnium rerum, & bonorum ecclesiasticorum alienationem, omneque patrum, per quod ipsorum dominium, concessiōnem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon inseudationem, vel contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permisiss, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc cum Ecclesiarum evidenti utilitate, ac de fructibus, & bonis, qui servando, servari non possent, pro tunc temporis exigentia, sua perpetuā valitute constitutione prohibuit prædecessorum suorum constitutionibus, prohibitionibus, & decretis aliis super hoc editis, quæ ejusdem constitutionis tenore innovavit, in suo robore permanentibus, & si quis contra dictæ sua prohibitionis seriem de bonis, & rebus ejusdem quidquam alienare præsumeret, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conduction, & inseudatio ipsa nullius omnino essent roboris, vel momenti, & tam, qui alienaret, quamvis, qui alienatas res, & bona prædicta reciperet, sententiam excommunicationis incurret.

Alienanti vero bona Ecclesiarum, monasteriorum, locorumque piorum non quorumlibet, inconsulto Romano Pontifice, aut contra dictæ constitutionis tenorem, si Pontificali, seu Abbatiali præful-

geret dignitate, ingressus Ecclesie esse penitus interdictus, &c. si per sex menses immediate sequentes sub interdicto hujusmodi animo (quod absit) perseveraret indurato, lapsus mensibus eisdem à regmine, & administratione sua Ecclesia, vel monasterii, cui præsideret, in spiritualibus, & temporalibus, esset eo ipso suspensus.

Inferiores tamen verò Prælati, Commendatarii, & aliarum Ecclesiarum rectores beneficia, vel administrationem quomodo libet obtinentes, prioratibus, præposituris, præpositatibus, dignitatibus, personalibus, administrationibus, officiis, canonicatis, præbendis, aliisque ecclesiasticis cum cura, & sine cura, sacerdibus, & regularibus beneficiis, quorum res, & bona alienarunt, duntaxat, ipso facto privati existerent, illaque absque declaratione aliqua vacare censerentur, possentque per locorum Ordinarios, vel alios, ad quos eorum collatio pertineret, personis idoneis, illis exceptis, quæ propterea privatæ forent, liberè de jure conferri, nisi aliis dispositioni Apostolicæ Sedis essent specialiter, vel generaliter reservatae.

Nihilominus tamen alienatae res, & bona hujusmodi ad Ecclesias, monasteria, & loca pia, ad quæ ante locationem hujusmodi pertinebant, liberè revertentur, & dicta constitutio corrigit jus antiquum, & plures removet quæstiones, & difficultates à Doctoribus, & præsertim à Redo. in d. tract. de reb. Eccles. non alienantur, & à Rebuff. in suo comp. ead. tit. subtiliter tractas. Et Episcopis, Abbatibus, Capitulis, & aliis personis ecclesiasticis tollit omnem facultatem bona ecclesiastica-